

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vlaamse Gemeenschap

Motpart: Maurits Baesen

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "offentligt anställda och personer som behandlas som sådana" i artikel 13.2 d i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas på grundval av det nationella systemet för social trygghet som den berörda personen är ansluten till?
2. För det fall den första frågan besvaras jakande: Ska den berörda personen, som är anställd av en offentlig arbetsgivare enligt ett anställningsavtal och som enligt det nationella systemet omfattas av lagstiftningen om social trygghet för arbetstagare med avseende på vissa grenar av social trygghet i den mening som avses i artikel 4.1 i förordningen och som samtidigt omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda med avseende på grenar av social trygghet i den mening som avses i artikel 4.1 e i förordningen, betraktas som en person som behandlas som offentligt anställd i den mening som avses i artikel 3.2 d i förordning nr 1408/71?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma (Ungern) den 29 juli 2009 — RANI Slovakia s.r.o. mot Hankook Tire Magyarországi Kft.

(Mål C-298/09)

(2009/C 267/58)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: RANI Slovakia s.r.o.

Svarande: Hankook Tire Magyarországi Kft.

Tolkningsfrågor

1. Kan skäl 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband

med tillhandahållande av tjänster, ⁽¹⁾ mot bakgrund av artiklarna 3 c och 59 i Romfördraget, tolkas så att en medlemsstat i sin nationella lagstiftning dels fritt kan fastställa de villkor som arbetsgivaren (företaget) måste uppfylla för att ha rätt att i medlemsstaten utöva verksamhet i form av uthyrning av arbetskraft, dels kan föreskriva att enbart företag med säte i medlemsstaten ska ha rätt att utöva sådan verksamhet?

2. Kan artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG tolkas så, att medlemsstaten vid utfärdande av tillstånd att utöva ovannämnda verksamhet får behandla företag som är etablerade i den medlemsstaten förmånligare än företag som är etablerade i en annan medlemsstat?
3. Kan artiklarna 59, 62 och 63 i Romfördraget i förening tolkas så, att inskränkningar som föreligger vid tidpunkten för anslutningen till Europeiska unionen får fortsätta att tillämpas, utan att de anses strida mot gemenskapsrätten, till dess att rådet har antagit det program genom vilket fastställs villkoren för liberalisering av denna typ av tjänster eller de direktiv som krävs för genomförandet av nämnda program?
4. Om föregående frågor besvaras nekande, finns det något allmänintresse med hänsyn till vilket det är berättigat med en inskränkning bestående i att verksamhet i form av uthyrning av arbetskraft enbart får utövas av företag som är registrerade och har sitt säte i den ifrågavarande medlemsstaten, och med hänsyn till vilket en sådan inskränkning således ska anses förenlig med artiklarna 59 och 65 i Romfördraget?

⁽¹⁾ EGT L 18, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 30 juli 2009 — DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH mot Ministerstvo životního prostředí.

(Mål C-299/09)

(2009/C 267/59)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DAR Duale Abfallwirtschaft und Verwertung Ruhrgebiet GmbH

Motpart: Ministerstvo životního prostředí.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2 i och 2 k i rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ jämförd med artikel 1 e och 1f i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽²⁾, och punkt D 10 i bilaga 2 A och punkt R 1 i bilaga 2 B till det direktivet, tolkas så att det första villkoret som EG-domstolen fastställde i sin dom av den 13 februari 2003 i mål C-458/00, kommissionen mot Luxembourg (REG 2003, s. I-1553), för att avfallsförbränning ska kunna anses som återvinning av avfall i syfte att generera energi i den mening som avses i punkt R 1 i bilaga 2 B till det direktivet (det vill säga åtgärdens huvudsyfte ska vara att avfallet kan användas för ett nyttigt ändamål, nämligen generering av energi), kan anses uppfyllt även om några av de omständigheter som domstolen angav i den domen som faktorer som talar för att återvinning av avfall föreligger inte är för handen, det vill säga betalning för åtgärden erläggs inte till leverantören av avfallet av den som driver anläggningen där avfallet ska förbrännas och anläggningen är inte tekniskt anpassad för att kunna drivas med primära energikällor vid brist på avfall?

2. Om svaret på denna fråga är jakande, vilka är då villkoren för att åtgärden i ett sådant fall ska anses vara återvinning av avfall?
  - a) Kan man helt bortse från frågan om betalning för åtgärden med avfallet eller är det åtminstone nödvändigt för att åtgärden ska kunna anses vara återvinning av avfall att inkomsten som den som driver anläggningen får för försäljning av värme eller elektrisk energi som alstrats vid förbränningen av en viss mängd avfall överstiger den inkomst som den som driver anläggningen fått för att ta emot avfallet?

  - b) Vad gäller utformningen av avfallsmottagarens anläggning, är det förhållandet att anläggningen betecknats som en anläggning för avfallsåtervinning för energiändamål i beslutet om tillstånd för driften av anläggningen tillräckligt bevis för att det är fråga om avfallsåtervinning och att den som driver anläggningen har åtagit sig genom avtal att leverera en viss mängd värmeenergi i nätet och skulle drabbas av avtalsvite om det åtagandet inte uppfylls? Eller är det ett minimivillkor för att åtgärden ska bedömas som avfallsåtervinning att den som driver anläggningen i rättsligt, tekniskt och ekonomiskt avseende faktiskt skulle kunna driva anläggningen åtminstone för en tid med andra bränslen än avfall?

⁽¹⁾ (EGT L 30, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43)

⁽²⁾ (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 juli 2009 — Staatssecretaris van Justitie mot F. Toprak

(Mål C-300/09)

(2009/C 267/60)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Justitie

Svarande: F. Toprak

Tolkningsfrågor

Ska artikel 13 i beslut nr 1/80 tolkas så att en ny begränsning i denna bestämmelse mening också kan utgöras av en skärpning av en bestämmelse som trädde i kraft efter den 1 december 1980 och som innebar en uppmjukning av den bestämmelse som gällde den 1 december 1980, för det fall denna skärpning inte medförde någon försämring i förhållande till den bestämmelse som gällde den 1 december 1980?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 juli 2009 — Staatssecretaris van Justitie mot I. Oguz

(Mål C-301/09)

(2009/C 267/61)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van state

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Justitie

Motpart: I. Oguz